

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Joanna Lemańska

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi M.S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. II AKa
616/24,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 2 lipca 2025 r.,

**1. na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o
skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w
postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub
nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez
nieuzasadnionej zwłoki oddala skargę;**

**2. zwalnia skarżącego M.S. z obowiązku uiszczenia opłaty od
skargi.**

Joanna Lemańska Krzysztof Wiak Aleksander Stępkowski

UZASADNIENIE

Pismem z 24 kwietnia 2025 r. M.S. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt
II AKa 616/24. Skarżący wniósł o:

1. uznanie, że w sprawie toczącej się pod sygn. akt II AKa 616/24 wystąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyspieszenie sprawy;
3. przyznanie mu kwoty 20 000 zł tytułem zadośćuczynienia;
4. zwolnienie go od ponoszenia opłaty w wysokości 200 zł za rozpatrzenie skargi.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że apelacja w jego sprawie została wniesiona w grudniu 2024 r. Pomimo że od dnia jej wpłynięcia do Sądu Apelacyjnego w Warszawie minęło 5 miesięcy, nie został dotychczas wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej. Skarżący podniósł, że długi czas oczekiwania wywołuje u niego frustrację i niekorzystnie wpływa na stan jego zdrowia.

Odpowiedź na powyższą skargę złożył Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W piśmie z 19 maja 2025 r. wniósł on o jej oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że sprawa wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w Warszawie 4 grudnia 2024 r. W dniu 9 grudnia 2024 r. wylosowano sędziego sprawozdawcę oraz zażądano niedołączonych akt, które wpłynęły 10 stycznia 2025 r i 3 lutego 2025 r. Sprawa oczekuje obecnie na wyznaczenie terminu rozprawy. Zdaniem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie czasu, który dotychczas upłynął, nie sposób uznać za nadmierny, a już niewątpliwie za spełniający kryteria przewlekłości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga, jako niezasadna, zasługuje na oddalenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,

jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawodawca nie wskazał konkretnego terminu, po upływie którego należy uznać, że dochodzi do przewlekłości postępowania, jednakże zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zasadniczo przyjmuje się, iż skarga o stwierdzenie takiej przewlekłości jest uznawana za zasadną w przypadku przekroczenia okresu 12 miesięcy bezczynności sądu II instancji w wyznaczeniu terminu rozprawy odwoławczej (np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 22 stycznia 2019 r., I NSP 79/18 i z 9 stycznia 2019 r., I NSP 4/18). Okres ten liczy się od dnia wniesienia apelacji.

W niniejszej sprawie skarga na przewlekłość postępowania została wniesiona po upływie ponad 5 miesięcy od wpływu apelacji do Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W tym czasie wylosowano sędziego sprawozdawcę oraz sąd podejmował czynności mające na celu skompletowanie akt sprawy. Należy więc przyznać rację Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że czas oczekiwania na wyznaczenie rozprawy apelacyjnej nie może zostać obecnie uznany za nadmierny i świadczący o przewlekłości postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

O zwolnieniu skarżącego z opłaty od skargi na przewlekłość orzeczono na podstawie art. 624 § 1 i art. 634 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

ZG

[a.ł]

Joanna Lemańska Krzysztof Wiak Aleksander Stępkowski